

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וניתיב לפנים והדר ניתיב לחוץ											!	!	כב.
כיון דאיכא חטאת ואשמ דכי נכנס דמן פסולין, לא פסיקא ליה.											!	!	פב.
שהיה ר"ע אומר וכו'.	[רבי עקיבא]												פג.
משל למה הדבר דומה? לתלמיד שמוזג לרבו בחמין, ואמר לו: מזוג לי, אמר לו: במה? אמר לו: לא בחמין אנו עוסקין? עכשיו בין בחמין בין בצונן - הכא נמי, מכדי בחטאת עסקינן ואתי, חטאת דכתב רחמנא ל"ל? אלא לאו חטאת קאמינא לה אלא כל קדשים.	רב יהודה אמר שמואל:												פד.
מכדי איתרבו כל קדשים לגבי מזבח לענין מריקה ושטיפה חטאת דכתב רחמנא ל"ל? ש"מ: חטאת אין, מידי אחרינא לא - והא לא דמיא אלא לתלמיד שמוזג לרבו בין בחמין בין בצונן, אמר לו: אל תמוזג לי אלא חמין	מתקיף לה רב הונא בריה - דרב יהושע:												פה.
אלא טעמא דר"ע מחטאת וכל חטאת													פז.
חטאת - אין לי אלא חטאת, קדשי קדשים מנין? ת"ל: (ויקרא ו) כל חטאת, קדשים קלים מנין? ת"ל: וכל חטאת, דברי ר"ע	דתניא: [רבי עקיבא]												פח.
אפילו אתה מרבה כל היום כולו איני שומע לך, אלא: חטאת - אין לי אלא חטאת יחיד, חטאת צבור מנין? ת"ל: כל חטאת, ואין לי אלא חטאת זכר, חטאת נקבה מנין? ת"ל: וכל.	אמר לו רבי יוסי הגלילי:												פט.
כלפי לויא?													פז.
אלא ה"ק: אין לי אלא חטאת נקבה, חטאת זכר מנין? ת"ל: וכל חטאת.													פז.
וסבר רבי יוסי הגלילי האי קרא להכי הוא דאתא?													פז.
כל הענין כולו אינו מדבר אלא בפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, לשרוף פסוליהן אבית הבירה ולעמוד בלא תעשה על אכילתו	והתניא, רבי יוסי הגלילי:												פז.
חטאת שנכנס דמה לפני ולפנים מנין?	אמרו לו:												פז.
לדבריו דר"ע קאמר.	אמר להם: [רבי יוסי הגלילי]												פז.
חטאת שקבל דמה בשני כוסות, יצא אחד מהן לחוץ - הפנימי כשר													פז.
נכנס אחד מהם לפני - ר' יוסי הגלילי מכשיר בחיצון	[רבי יוסי הגלילי]												פז.
פוסלין.	חכמים:												פז.
מה אם במקום שהמחשבה פוסלת בחוץ - לא עשה את המשורר כיוצא, מקום שאין המחשבה פוסלת בפנים - אינו דין שלא נעשה את המשורר כנכנס.	רבי יוסי הגלילי:												פז.
נכנס לכפר אע"פ שלא כפר - פסול, דברי ר"א	[רבי אליעזר]												פז.
עד שיכפר	רבי שמעון:												פז.
אם הכניס שוגג - כשר.	רבי יהודה												פז.
כל הדמים פסולין שנתנו ע"ג המזבח - לא הרצה הציץ אלא על הטמא, שהציץ מרצה על הטמא ואינו מרצה על היצא.													פז.
ק"ו, ומה במקום שמחשבה פוסלת בחוץ - לא פסל דם שבחוץ את שבפנים, מקום שאין מחשבה פוסלת בפנים - אינו דין שלא יפסול דם שבפנים את שבחוץ	תניא, א"ר יוסי הגלילי:												פז.
הרי הוא אומר: (ויקרא ו) אשר יובא מדמה, אפילו מקצת דמה.	אמרו לו:												פז.
ק"ו ליוצא מעתה, ומה במקום שאין מחשבה פוסלת בפנים - פוסל דם שבפנים את שבחוץ, מקום שמחשבה פוסלת בחוץ - אינו דין שיפסול דם שבחוץ את שבפנים	אמר להם: [רבי יוסי הגלילי]												פז.
הרי הוא אומר: אשר יובא, הנכנס פוסל ואין היוצא פוסל.	אמרו לו:												פז.
ותהא מחשבה בפנים פוסלת מקל וחומר: ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - מחשבה פוסלת בחוץ, מקום שפסל דם שבפנים את דם שבחוץ - אינו דין שתהא מחשבה פוסלת בפנים													פז.
הרי הוא אומר: (ויקרא ז) ביום השלישי, מקום שיהא משולש, בדם בבשר באימורים.													פז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא תהא מחשבה פוסלת בחוץ מקל וחומר: ומה מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - אין מחשבה פוסלת בפנים, מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - אינו דין שלא יהא פוסל מחשבה בחוץ												ז
ת"ל: שלישי - זהו חוץ לזמנו, פיגול - זהו חוץ למקומו.												!
בשר היוצא לחוץ - פסול, הנכנס לפנים - כשר												■ ■
שיהא בדין שפסול, ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - בשר היוצא לחוץ פסול, מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - בשר הנכנס בפנים אינו דין שיפסול												ז ■
הרי הוא אומר: מדמה, דמה ולא בשר.												!
ק"ו לבשר היוצא מעתה, ומה במקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - בשר הנכנס לפנים כשר, מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - בשר היוצא לחוץ אינו דין שכשר												ז ■
הרי הוא אומר (שמות כב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו - נאסר.												!
פנימה - אין לי אלא פנימה, היכל מנין? ת"ל: (ויקרא י) אל הקדש פנימה.	תנו רבנן:											■
ויאמר קודש ואל יאמר פנימה												ז
בא זה ולימד על זה, מידי דהוה אתושב ושכיר	רבא:											!
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים	דתניא:											■ ■ !
יאמר תושב ואל יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כ"ש												ז ■ !
אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם יהא אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שזה קנוי קנין עולם, וזה קנוי קנין שנים ואינו אוכל.												!
בשלמא התם תרי גופי נינהו, דאי נמי כתב רחמנא יאכל הוה שכיר הוה ליה שכיר מילתא דאבי בק"ו ומילתא דאבי בק"ו טרח וכתב לה קרא, אלא הכא כיון דאיפסל בהיכל, לפני ולפנים מאי בעי?	א"ל אביי:											ז
לא נצרכא אלא לדרך משופש.	אלא אמר אביי:											!
והא הבאה כתיב ביה	א"ל רבא:											ז
כל מידי דחשיב עליה לפני ולפנים לא מיפסל בהיכל.	אלא אמר רבא:											!
פר העלם דבר של צבור ושעיר עבודת כוכבים שהכניס דמן לפני ולפנים, מהו? מי אמר? - אל הקודש פנימה - כל היכא דקרינן אל הקודש קרינן ליה פנימה, כל היכא דלא קרינן אל הקודש לא קרינן פנימה, או דלמא שלא במקומן הוא?	בעי רבא:											^
ואם תימצי לומר: שלא במקומן הוא, פר ושעיר של יום הכיפורים שהזו מדמן על הבדים והוציאן להיכל והכניסן, מהו? מי אמר? - מי אמר? - או דלמא הואיל ונפק נפק?												^